

CURTEA EUROPEANĂ DE JUSTIȚIE

BULETIN DE JURISPRUDENȚĂ



SELECȚIE DE HOTĂRÂRI ALE CURȚII DE JUSTIȚIE ȘI ALE TRIBUNALULUI UNIUNII EUROPENE

Hotărârea Curții în cauza C-232/25

Curtea de Justiție clarifică normele de competență judiciară în cazul unei atingeri aduse drepturilor referitoare la personalitate ce rezultă din difuzarea unui serial la televiziune în mai multe state membre și pe internet

Cooperare judiciară în materie civilă – Regulamentul (CE) nr. 44/2001 – Persoane fizice și juridice care invocă încălcarea drepturilor lor personale ca urmare a difuzării de conținut audiovizual la televiziune și pe internet – Conținut care conține elemente care permit identificarea indirectă a unei persoane ca individ

Un fost membru al unei organizații militare clandestine poloneze care și-a desfășurat activitatea în timpul celui de Al Doilea Război Mondial, precum și o asociație ce reunește veterani de război din cadrul acestei formațiuni au inițiat o acțiune în fața instanțelor poloneze împotriva coproducătorilor germani ai unui serial de televiziune difuzat în mai multe state membre și disponibil pe internet. Considerând că anumite scene din serial aduc atingere drepturilor lor referitoare la personalitate întrucât îi prezintă pe soldații acestei formațiuni militare ca fiind antisemiți și complici la Holocaust, ei solicită printre altele publicarea de scuze pe canalele de televiziune și pe site-urile internet în cauză, precum și repararea prejudiciului pe care fostul soldat apreciază că l-a suferit.

Curtea răspunde că o persoană fizică sau juridică care se consideră prejudiciată de un conținut difuzat la televiziune nu poate sesiza instanțele din statul membru în care este situat centrul intereselor sale pentru a obține repararea întregului prejudiciu invocat.

Repararea întregului prejudiciu poate fi solicitată, în schimb, în fața instanțelor din statul membru în care este domiciliat pârâtul sau din cel în care sunt stabiliți producătorii serialului.

În ceea ce privește conținutul audiovizual difuzat pe internet, Curtea amintește că instanțele din statul membru în care este situat centrul intereselor persoanei fizice sau juridice pretins prejudiciate nu pot judeca o cerere prin care se urmărește obținerea **reparării întregului prejudiciu invocat decât dacă acest conținut permite identificarea, direct sau indirect, a acelei persoane în mod individual.**

Situația este diferită în ceea ce privește asociația a cărei principală misiune constă în apărarea demnității și a memoriei acestei formațiuni militare și ale membrilor săi. Potrivit Curții, ea poate sesiza instanțele din statul membru în care este situat centrul intereselor sale pentru a solicita **repararea întregului prejudiciu invocat.**

COMUNICAT



SELECȚIE DE HOTĂRÂRI ALE CURȚII DE JUSTIȚIE ȘI ALE TRIBUNALULUI UNIUNII EUROPENE

SARS-CoV-2



Hotărârea Curții de Justiție în cauza C-522/24 - Ministerul Apărării (cerința de vaccinare pentru personalul militar)

Vaccinarea obligatorie împotriva SARS-CoV-2, limitată la personalul militar, nu constituie discriminare în temeiul legislației UE

În 2022, un ofițer al Ministerului Apărării din Italia a fost suspendat pentru refuzul de a respecta obligația de vaccinare împotriva SARS-CoV-2. Această obligație, introdusă în contextul pandemiei, viza doar personalul militar al ministerului, excluzând personalul civil, iar nerespectarea acesteia a dus la suspendarea persoanei în cauză din funcție.

În hotărârea sa, Curtea observă că dreptul Uniunii vizează combaterea discriminării directe în materie de încadrare în muncă și de ocupare a forței de muncă, bazată pe oricare dintre motivele enumerate în mod explicit în legislația relevantă a Uniunii. Cu toate acestea, în speță, diferența de tratament dintre personalul militar și personalul civil al Ministerului Apărării se bazează pe apartenența la o anumită categorie profesională, motiv care nu intră sub incidența acestei legislații.

Conform CJUE, motivele de refuz al vaccinării nu se încadrează în conceptul de „convingere”, ci constituie opinii, care nu sunt luate în considerare de legislația UE în cauză.

Astfel, în absența oricărei legături între obligația de vaccinare în cauză și dreptul UE, nu este posibil să se identifice o posibilă încălcare a Cartei drepturilor fundamentale, care se aplică statelor membre numai atunci când acestea pun în aplicare dreptul UE.

COMUNICAT



Hotărârea Curții în cauza C-188/24

Servicii ale societății informaționale: statele membre pot impune verificarea vârstei utilizatorilor site-urilor pornografice și pot interzice redifuzarea de informații referitoare la anumite controale rutiere pe teritoriul lor

Directiva 2000/31/CE – Restricții privind libera circulație a serviciilor societății informaționale dintr-un alt stat membru – Serviciu electronic de acces la conținut pornografic – Legislație națională care interzice furnizarea unui astfel de conținut minorilor și care obligă furnizorul să instituie un sistem de verificare a vârstei – Serviciu electronic de asistență la conducere sau de navigare prin geolocalizare – Legislație națională care interzice furnizarea de conținut pornografic minorilor

Curtea precizează că, în cadrul sistemului Directivei privind comerțul electronic, obligația de verificare a vârstei utilizatorilor site-urilor pornografice și interdicția redifuzării informațiilor referitoare la anumite controale rutiere pe teritoriul lor, intră în competența exclusivă a statului membru de stabilire a furnizorilor de servicii în cauză.

Cu toate acestea, **celelalte state membre pot impune astfel de obligații și interdicții furnizorilor care nu sunt stabiliți pe teritoriul lor, cu respectarea condițiilor prevăzute de această directivă, printre altele atunci când acest lucru se dovedește necesar din motive de ordine publică, de securitate sau de siguranță publică.**

Curtea constată că **operatorul unui serviciu al societății informaționale nu poate fi exonerat de răspundere pentru informațiile stocate și redifuzate pe care le controlează. Acesta este cazul atunci când operatorul determină, prin intermediul unui algoritm, în ce condiții, în ce mod și în ce ordine de prioritate sunt sau nu redifuzate acestea.**

COMUNICAT



SELECȚIE DE HOTĂRÂRI ALE CURȚII DE JUSTIȚIE ȘI ALE TRIBUNALULUI UNIUNII EUROPENE

Concluziile avocatului general în cauza C-553/24 | Assemblée nationale/Parlamentul și Consiliul

Acțiunea formulată de Adunarea Națională din Franța împotriva legislației Uniunii privind azilul și migrația întemeiată pe încălcarea principiului subsidiarității ar trebui respinsă

Spațiul de libertate, securitate și justiție – Politica comună în materie de azil și imigrație – Regulamentul (UE) 2024/1351 – Principiul subsidiarității – Principiul atribuirii – Principiul proporționalității – Subsidiaritate procedurală și materială – Intensitatea controlului jurisdicțional

În temeiul articolului 8 din Protocolul nr. 2, o minoritate a membrilor Adunării Naționale a Republicii Franceze, solicită anularea în întregime a Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației sau, cu titlu subsidiar, anularea părții referitoare la solidaritate.

Acest regulament introduce un mecanism obligatoriu de solidaritate pentru a sprijini statele membre aflate în situații de presiune migratorie.

Analizând admisibilitatea cauzei, doamna avocată generală Capeta invită Curtea să distingă principiul subsidiarității în raport cu alte principii legate de repartizarea competențelor între Uniunea Europeană și statele sale membre, și anume principiile atribuirii și proporționalității.

Examinând acest motiv admisibil, doamna avocată generală subliniază că armonizarea nu ar trebui să fie obiectivul legislației, ci mai degrabă un eventual instrument pentru realizarea unui obiectiv adecvat și distinct. Din această perspectivă, Curtea ar trebui să pretindă instituțiilor să explice în mod corespunzător aprecierea lor cu privire la necesitatea acțiunii la nivelul Uniunii.

Capeta concluzionează că motivele furnizate pentru a acționa la nivelul Uniunii în acest caz par justificate și că Adunarea Națională nu a invocat niciun argument care să invalideze această constatare. Prin urmare, propune Curții să respingă ca nefondat unicul motiv invocat de Adunarea Națională în legătură cu principiul subsidiarității și să respingă acțiunea în parte ca inadmisibilă și în parte ca nefondată.

COMUNICAT

Hotărârea Curții în cauza C-560/24

Cetățenia Uniunii: un stat membru poate investiga fraudă care implică o căsătorie de conveniență și poate stabili existența acesteia chiar și după ce persoana în cauză și-a dobândit cetățenia.

Dreptul de liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre – Directiva 2004/38/CE – Membrii familiei unui cetățean al Uniunii – Drept de ședere derivat al unui resortisant al unei țări terțe – Fraudă sau abuz de drept – Căsătorie de conveniență – Competența autorităților naționale competente de a investiga existența unei căsătorii de conveniență

Un resortisant al unei țări terțe s-a stabilit în Irlanda ca student. Cu puțin timp înainte de expirarea permisului său de ședere, s-a căsătorit cu o cetățeană a Uniunii Europene care își exercitase libertatea de circulație. În urma acestei căsătorii, a obținut un permis de ședere în calitate de membru de familie al unui cetățean al Uniunii, apoi a dobândit cetățenia irlandeză în 2015, care a constituit de atunci baza dreptului său de ședere. Cu toate acestea, autoritățile irlandeze au suspectat că această căsătorie era o căsătorie de conveniență și că drepturile de ședere au fost obținute în mod fraudulos. Ministrul irlandez al Justiției a adoptat apoi decizii de constatare a fraudei și a abuzului de drept și a considerat că drepturile derivate din directiva privind libera circulație trebuie considerate ca fiind retrase de la bun început. Persoana în cauză a contestat aceste decizii, susținând că, devenind cetățean irlandez, nu mai este supus directivei respective.

Curtea precizează că statele membre pot investiga fraudele din trecut și pot stabili existența acestora, chiar dacă persoana în cauză a dobândit cetățenia statului membru gazdă. Orice interpretare contrară ar aduce atingere obiectivului de combatere a căsătoriilor de conveniență și a practicilor frauduloase, care sunt adesea detectate tardiv.

Această competență, care trebuie exercitată cu respectarea principiului proporționalității și a garanțiilor procedurale, poate permite stabilirea unor consecințe într-o etapă ulterioară, inclusiv retragerea dreptului de proprietate al unui cetățean al Uniunii.

COMUNICAT



SELECȚIE DE HOTĂRÂRI ALE CURȚII DE JUSTIȚIE ȘI ALE TRIBUNALULUI UNIUNII EUROPENE



Hotărârea Curții în cauza C-483/23

Măsurile restrictive: înghețarea activelor deținute de un trust este compatibilă cu dreptul UE

Politica externă și de securitate comună – Măsurile restrictive adoptate având în vedere agresiunea militară împotriva Ucrainei – Regulamentul (UE) nr. 269/2014 – înghețarea fondurilor și a resurselor economice – Înghețarea fondurilor și a resurselor economice transferate trustului – Noțiunile de «apartenență» și de «control»

Curtea de Justiție a audiat trei cauze privind înghețarea fondurilor și a resurselor economice legate indirect, prin intermediul unor structuri fiduciare, de persoane care fac obiectul unor măsuri restrictive luate de Uniunea Europeană ca urmare a agresiunii militare a Rusiei împotriva Ucrainei.

Analizând admisibilitatea cauzei, doamna avocată generală Căpeta invită Curtea să distingă principiul subsidiarității în raport cu alte principii legate de repartizarea competențelor între Uniunea Europeană și statele membre, și anume principiile atribuirii și proporționalității.

Examinând acest motiv admisibil, doamna avocată generală subliniază că armonizarea nu ar trebui să fie obiectivul legislației, ci mai degrabă un eventual instrument pentru realizarea unui obiectiv adecvat și distinct. Din această perspectivă, Curtea ar trebui să pretindă instituțiilor să explice în mod corespunzător aprecierea lor cu privire la necesitatea acțiunii la nivelul Uniunii.

Căpeta concluzionează că motivele furnizate pentru a acționa la nivelul Uniunii în acest caz par justificate și că Adunarea Națională nu a invocat niciun argument care să invalideze această constatare. Prin urmare, propune Curții să respingă ca nefondat unicul motiv invocat de Adunarea Națională în legătură cu principiul subsidiarității și să respingă acțiunea în parte ca inadmisibilă și în parte ca nefondată.

COMUNICAT



Hotărârea Curții în cauza C-642/24

Indexarea alocației familiale bavareze în funcție de statul membru de reședință al copiilor contravine dreptului Uniunii

Eșec statal – Coordonarea sistemelor de securitate socială – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Regulamentul (UE) nr. 492/2011 – Egalitate de tratament – Prestații sociale și fiscale – Ajustarea cuantumurilor în funcție de costul vieții în statul membru de reședință al copiilor

În Statul Liber Bavaria (Germania), părinții copiilor cu vârste cuprinse între 13 și 36 de luni au dreptul la alocația familială bavareză, pe lângă alocația bavareză pentru educație. Aceasta se ridică la 250 de euro pe lună pentru primul și al doilea copil și, respectiv, la 300 de euro începând cu al treilea copil.

Or, lucrătorii ai căror copii locuiesc în mod permanent în anumite state membre primesc o sumă mai mică decât cea primită de lucrătorii ai căror copii locuiesc în Germania sau în alte state membre. Pentru cei care locuiesc în Bulgaria sau România, aceasta era de numai 125 (respectiv 150) de euro.

Considerând că această indexare este contrară dreptului Uniunii, Comisia Europeană a introdus la Curtea de Justiție împotriva Germaniei o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor.

Curtea admite acțiunea Comisiei.

Lucrătorii migranți trebuie să poată beneficia de politicile sociale ale statului membru gazdă în aceleași condiții ca și lucrătorii naționali. Indexarea în litigiu constituie o discriminare indirectă pe motiv de cetățenie, întrucât afectează în principal lucrători migranți, ai căror copii este mai probabil să locuiască în alt stat membru. Întrucât plata alocației familiale bavareze nu are legătură cu mediul economic și social al copiilor, această diferență de tratament nu poate fi justificată de obiectivul de a asigura egalitatea de tratament a beneficiarilor ținând seama de diferențele de cost al vieții între statele membre.

COMUNICAT



SELECȚIE DE HOTĂRÂRI ALE CURȚII DE JUSTIȚIE ȘI ALE TRIBUNALULUI UNIUNII EUROPENE



Hotărârea Curții în cauza C-328/24 P | Mincu Pătrașcu Brâncuși/Parchetul European

Parchetul European: Curtea respinge recursul formulat de un cetățean român împotriva unei ordonanțe a Tribunalului Uniunii Europene

Acte de procedură ale Parchetului European destinate să producă efecte juridice față de terți – Control jurisdicțional efectuat de instanțele naționale – Excepție de nelegalitate – Admisibilitate – Competența exclusivă a CJUE de a controla legalitatea actelor Uniunii

La 8 decembrie 2022, Camera permanentă nr. 10 a Parchetului European a adoptat o decizie prin care a dispus trimiterea în judecată a unui cetățean român pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat și a celei de complicitate la săvârșirea infracțiunii de folosire de documente false, inexacte sau incomplete, din care a rezultat obținerea pe nedrept sau reținerea pe nedrept de fonduri ori active din bugetul Uniunii Europene.

Curtea respinge acest recurs în totalitate.

Curtea precizează că efectele juridice pe care actele de procedură le produc depind de dreptul intern al statului membru în cauză și că decizia finală privind procedurile penale desfășurate de Parchetul European aparține instanțelor naționale. Curtea constată că activitatea Parchetului European este supusă controlului jurisdicțional al Tribunalului și al Curții fie prin intermediul unei întrebări preliminare, fie în mod direct, în conformitate cu tratatele.

Curtea conchide că legiuitorul Uniunii s-a conformat repartizării competențelor între instanțele naționale și Curtea de Justiție a Uniunii Europene, prevăzută de tratatele Uniunii. Procedând astfel, el a respectat dreptul la protecție jurisdicțională efectivă. În consecință, Curtea statuează că Tribunalul nu are competența să examineze acțiunea domnului Mincu Pătrașcu Brâncuși.

COMUNICAT



Hotărârea Curții în cauza C-364/24

Agricultură: statele membre pot, în anumite condiții, să interzică cultivarea organismelor modificate genetic (OMG) pe teritoriul lor

Mediu – Diseminare deliberată a organismelor modificate genetic (OMG) – Măsuri pentru evitarea prezenței neintenționate a OMG-urilor în mediu – Interzicerea cultivării porumbului modificat genetic MON 810 în Italia – Libera circulație a mărfurilor – Principiile proporționalității și nediscriminării

Curtea validează procedura care permite Comisiei, la solicitarea unui stat membru, să restrângă zona autorizată pentru cultivarea unui OMG, cu consimțământul tacit al titularului autorizației, precum și legalitatea interdicției de cultivare a porumbului MON 810 introduse în Italia pe baza acestei proceduri.

Curtea consideră că procedura prevăzută începând din 2015 de dreptul Uniunii, care permite statelor membre, în conformitate cu principiul subsidiarității, să obțină interzicerea cultivării unui OMG pe teritoriul lor, fără o justificare specială, atunci când titularul autorizației nu se opune, nu este contrară dreptului Uniunii. Curtea statuează în special că un astfel de mecanism nu încalcă principiul proporționalității și nici nu creează discriminare între agricultorii din diferite state membre. Interdicția de a cultiva un OMG nu constituie nici o încălcare a liberei circulații a mărfurilor, întrucât nu împiedică nici întreprinderile să importe produse care conțin acest OMG și nici consumatorii să le cumpere.

Curtea constată că obligația de a motiva limitarea sau interzicerea cultivării unui OMG nu se aplică decât atunci când titularul autorizației în cauză se opune. În speță, consimțământul tacit al titularului exclude această ipoteză, precum și orice ingerință eventuală în libertatea de a desfășura o activitate comercială.

COMUNICAT



IMPACTUL JURISPRUDENȚEI ȘI FIȘE TEMATICE



Hotărâri fundamentale ale
Curții de Justiție



Drepturile consumatorilor



Discriminarea



Egalitatea între sexe la locul
de muncă

FIȘE TEMATICE



Criterii și mecanisme de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională



Clauzele abuzive



Domeniul de aplicare al Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene



Independența justiției



Protecția datelor cu caracter personal



Comerțul electronic și obligațiile contractuale



Deduceri ale taxei pe valoarea adăugată

CURTEA DE JUSTIȚIE
A UNIUNII EUROPENE

RO



SELECȚIA CELOR MAI IMPORTANTE HOTĂRĂRI 2025



Realizator:

Alina I. Novac - Consilier parlamentar

Adrese de corespondență:

politiciue@cdep.ro

alina.novac@cdep.ro

Palatul Parlamentului, str. Izvor, nr. 2-4,
sector 5, București

Copyright © 2026 Direcția pentru Uniunea Europeană

Informațiile sau opiniile conținute de acest buletin au caracter informativ și aparțin autorilor. Camera Deputaților nu va fi răspunzătoare pentru orice prejudiciu ce rezultă din folosirea sau incapacitatea de folosire a informației prezentate în buletin, orice tip de erori sau omisiuni de conținut.

Primiți acest newsletter pentru că sunteți inclus/ă în lista de distribuție electronică a Direcției pentru Uniunea Europeană